

Глава ѿз.

(Иосифъ, спницата му, возненавидень отъ братіята си,
продадень и заведенъ во Египеть.)

И вселисе Іаковъ въ землата, въ която беше прилець отецъ мѸ въ земля Ханаанъ.

2 Това е родословіе на Іакова. Іосифъ, като беше юноша, седмьнадесетогодишній, пасеше овцыте заеднѸ съ братіята си, сыновете на-Валлаъ, и сыновете на-Зелфъ, женыте на-отца си: и исказа Іосифъ на отца имъ засто имъ мнѣніе.

3 А Израиль шбыхаше Іосифа повече ꙗ сичкитѣ си сынове, защото го имаше сынъ на-старостъта си: и беше мѸ направиль риза нашаренна.

4 И като гледаха братіята мѸ, че го шбыха отецъ имъ повече ꙗ сичкитѣ мѸ братіа, возненавидѣха го, и не можеха да мѸ говоратъ миролюбивѸ.

5 А когато видѣ Іосифъ сънъ, исказа (го) на братіята си: и возненавидѣха го ꙗще повече.

6 И рече имъ: послѣшайте, молимъ, тоа сънъ што съндвахъ.

7 Ето, нѣе възрѣвахме снопове всредъ полето: и ето, вдигнасе мой снопъ, та застана правъ: и ето, вашитѣ снопове завърнахасе, та се поклониха на мойатъ снопъ.

8 И рекоха мѸ братіята мѸ: царь ли ще выдешъ намъ? или господинъ ли ще ни выдешъ? И возненавидѣха го ꙗще повече за сънъвете мѸ, и за дѸмыте мѸ.

9 И видѣ ꙗще и дрѸгій сонъ, и исказа го на братіята си, и рече: ето, видѣхъ дрѸгій сонъ: и ето, слънцето, и лѸната, и единадесетъ звѣзды поклониха ми се.